

Ludomir Różycki - *Wenecja*, op. 14 nr 4, sł. Friedrich Nietzsche

<i>Wenecja</i> (przekład polski: Stefania Różycka)	<i>Transkrypcja fonetyczna</i>	<i>Venice</i>
Na pomoście stałem raz w ciemną noc słysząc dźwięki śpiewu, kropel złocistych blask na drżącej powierzchni mieni się.	na pɔmɔɛtɛɛ stawem raz f tɛɛmnɔ̃w nɔts swixatɛ d̥zvʲɛŋkʲi ɛpʲɛvu, krɔpɛl zwõtɛistɨy blask na drʒɔntɕej pɔvʲɛsɕɲi miɛɲi ɛɛw̃.	On the platform once in the dark night I stood I hear the sounds of singing, light of golden drops on the shaking surface shimmers.
Światła, gondole, muzyka, pełne wesela płyną barki w dal!	ɛʃatwa, gɔndɔlɛ, muzɨka, pɛwne wesela pwinɔ̃w barki v dal!	Bright lights, gondolas, and music, full of merriment barges sail away!
Dusza moja, drżąca struna tchnieniem niewidzialnym tknięta dźwięczy tajemniczą pieśnią;	duɕa mɔja, drʒɔntɕa struna tɕnɛɲɛm nɛvʲidzalnɛm tknɛnta d̥zvʲɛŋtɕɨ tajɛmɲitɕɔ̃w pʲɛɲɔ̃w;	My pour soul, a trembling string touched by an invisible breath sounds an enigmatic song;
pełna radosnych upojeń! Pieśni, ktoś słyszał cię?	pɛwna radɔsnɨx upɔjɛɲ! pʲɛɲɲi, ktusɕ swʲɨsaw tɛɛw̃?	full of a state of euphoria! Oh, song, who has heard you?